

fale Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Folketinget. — Hvad de store Bryggerier angaar, er det jo vanskeligere der at drage Grænserne, men jeg har Grund til at tro, at man ogsaa der i det mindste i Hovedsagen, vil finde sig tilfreds med en femaarig Ordning, saaledes som den her er bragt i Forslag.

P. G. C. Jensen: Da man i 1891 vedtog en Lov om Ølstat, havde man et dobbelt Formaal. Man vilde først og fremmest tilvejebringe en rigelig Indtægt for Staten, idet man var saa lykkelig at have fundet et ganske fortrinligt Skatteobjekt i Øllet — og man vilde dernæst ved Hjælp af en Skat søge i nogen Grad at hemme det overhaandtagende Øldrifteri. Nu synes man at have forandret Anskuelse i saa Henseende, i alt Fald synes nogle at have forandret Anskuelse i saa Henseende, navnlig paa det sidste Punkt, idet man ikke længere bekyrter sig om at indskrænke Øldrifteriet, men tværtimod fremhæver det som en Fordel ved dette Lovforslag, at man ikke dermed vil indskrænke Konsumenternes Afgang til at saa denne herlige Vare, men at man tværtimod ved at holde Prisen saa langt nede som muligt vil kunne beholde status quo i saa Henseende. Det kan vel nok siges at være en ganske mærkelig Svingning, der har fundet Sted i disse Anskuelser. Hidtil har man her i Landet staaet ved de to Hverpunkter, 7 eller 10 Kroner, man har haft en Lov om 10 Kr., men har hidtil indskrænket Skatten til at være 7 Kr. pr. Tønde. Dette har man gjort adskillige Aar, og der kunde da vel have været Spørgsmaal om, at man vilde gøre det endnu i nogen Tid. Spørgsmaalet om, hvorvidt man vilde gøre det eller ikke, staaer vel i væsentlig Forbindelse med Spørgsmaalet om Brændevinsstaten, thi det kan jo ikke nægtes at være temmelig anomalt, at man skulde have en saa høj Skat som 10 Kr. pr. Tønde Øl, lige over for en saa overordentlig ringe Brændevinsbeskatning, som man har nu, men der raasoneres af adskillige paa den Maade: Maaſte det vilde være heldigt at sætte Ølstaten op til 10 Kr. for derigennem omsider at lægge et stærkt Pres paa, saaledes at man fik en Brændevinsbeskatning indført. Andre derimod raasonere saaledes: Vi maa hellere blive ved med de 7 Kr., indtil vi saa en ordentlig Brændevinsbeskatning, thi ellers ville vi hderligere frembringe fordelagtige Vilkaar for Brændevinsdrifteriet, hvad vi jo nødig ville gøre.

Naar man nu paa en Gang kommer med en helt ny Sats, 9 Kr., er det ret

naturligt at spørge om, hvad Grunden er dertil. Er det en mere rationel Skat, er det udfundet, at man nu mere passende og rigtigt beskatter Øllet med 9 Kr. end med 7 eller 10 Kr.? Nej, det er slet ikke det, det er der ingen, der har paastaet, det vilde desuden jo ogsaa være en ren Stønsſag, der vilde næppe kunne anføres nogen virkelig Grund for, at man skulde vælge et helt andet Tal end de to, mellem hvilke man hidtil har bebøget sig. Nej, Grunden er ogsaa en helt anden; Grunden er den, at man har ment, at hvis man indskrænkede sig til at paalægge en Skat af 9 Kr., saa vilde Bryggerierne bære denne Skat. I Bemærkningerne til Lovforslaget hedder det, at man anser det dog for rimeligt, at Bryggerierne — i det mindste de større — ville paatage sig selv at udrede en Del af denne til 9 Kr. forhøjede Skat, og det bemærkedes af den højtærede Finansminister ved Sagens Fremsettelse i Folketinget, Folketingstidende Sp. 4927, at „der er Visshed for, at i det mindste de betydeligste og de mest omfangsrige Bryggerier ikke ville anlægge en større Salgspris end den nuværende.“ det vil altsaa sige, at Bryggerierne ville bære Skatten. Det maa vistnok have været en Skuffelse for den højtærede Finansminister at erfare, at det ikke forholdt sig saaledes. Det er jo kommet frem igennem mangfoldige offentlige Udtalelser i den senere Tid, at de store Bryggerier, paa et nær, ikke paa nogen Maade ville være med dertil, saaledes at den Visshed, om hvilken der var talt, for, at i det mindste de betydeligste og mest omfangsrige Bryggerier vilde bære Skatten, i alt Fald ikke har holdt Stik. Der findes, som bekendt, her i Landet tre meget store Anstalter af den Slags, nemlig „Gl. Carlsberg“, „Ny Carlsberg“ og „De forenede Bryggerier.“ Alle de andre Bryggerier ere i Forhold til dem ikke at betragte som de betydeligste og mest omfangsrige, der er et meget stort Spring mellem det mindste af disse tre og alle de andre. Nu have „De forenede Bryggerier“ med megen Styrke gjort gældende, at det kunde paa ingen Maade indlade sig paa at bære Skatten, det vilde være en ganske overordentlig stor Byrde, ganske overordentlig ſtadeligt for dem. „Ny Carlsberg“ har maaſte ikke saaledes offentlig lagt sin Anskuelse for Dagen, men det er alle bekendt, at det deler „De forenede Bryggerier“'s Anskuelse fuldt ud. Tilbage bliver altsaa kun „Gamle Carlsberg.“ Naar der er Tale om „Gl. Carlsberg“, ved man jo vel, at Bestemmelser af denne Slags om Prijsernes Fastsettelse og deslige ingenlunde tilfalde dem eller udøves af dem, som egentlig eje Bryggeriet, nemlig „Carlsberg“.